

העולם הבא

בעריכת ליילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים במשלוח חומר. המתפרט בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר ל"י שיוענק מדי שבוע. הזוכה בפרס השבוע הוא יהושע קליגר, חיפה.

מוסיקה למיליונים שיחה שחברתי טוענת שקלטה באוטובוס: "מה את אומרת על הבן שלי? כבר מצויין בקונצרט האחרון של הקונסרבטוריון ניגן שיר-ערש של שומאן, ותארי לך — כולם נרדמו!" "זה כלום לעומת הבת שלי. היא ניגנה את הייס של דביסי, וכולם הקיאו!" אבנר סלצוביץ, תל-אביב

מוזה צוחקים הדנים

"אני אוהב את אשתי, אבל אינני זוכר איזו מהן!"

מאגדות העתונות הפועלית

הקורא האחרון

פרופסור דב סדן, שהיה פעם עורך-הלילה של דבר, חזר יום אחד, אבל וחפזיראש, מהצנורה הבריטית. "מה קרה?" שאלו אותו חבריו. "הפסדנו את הקורא האחרון שלנו!" גנח.

במערכת רצו כבר להכין מודעת אבל גדולה, אבל דב סדן הסביר: הצנור הרי דיע שאין יותר צורך לשלוח את ה"מאמרים של שטיינמן לצנורה."

למנווינו בעולם הבא

זכור הסיפור של דן בן-אמוץ, שרק בזכות הפרוטקציה הצליח להפסיק ל"קבל מגוי של דבר. חבר שלי מקבל שלושה גליונות של הפועל הצעיר ל"שבוע. יום אחד רץ למערכת ואמר: "רבותי, אני מקבל כל שבוע גליון אחד על שמי העברי, אחד על שמי ה"קודם ואחד על שם אשתי!"

"חבר", השיבו לו, "אצלנו לכל מגוי יש דפסת עם שמו, ואנחנו כבר חמי"שים שנה לא זורקים דפסות. אין דבר — תתאפק!"

הזכחה לציניקנים

בדבר יש שני עורכים, פיקמן ופורמן. אלה הם פועלי-דפוס, והם קובעים למע"שה את דמות העתון. באחת המסי"בות סיפר עתונאי צעיר, כי על מנת לפרסם ידיעה בדבר, מספיק להיות חבר של פיקמן. איש תנועת-הפועלים, שהיה באותה מסיבה, לא האמין למשמע אוניו. "בוא אחי פעם בלילה למערכת, ואני אוכיח לך", התעקש העתונאי המתחיל. למחרת ניגשו למערכת. "פיקמן", אמר העתונאי, "הבחור הזה לא מאמין שאתה מלך בעתון."

"מה", התרגז פיקמן, "אתה רואה את זה? והצביע על גוש גדול של עופרת. "זה מאמר גדול ליום שישי במקומו תהיה מודעה גדולה, רק בגלל זה ש"אתה ציניקן שלא מאמין!" אמר, וזרק את כל העופרת לדלי.

יצחק ברזילי, ירושלים

בשתי מלים

הדעת

מאת אברהם שלונסקי

- יש עימרום על דעתם,
- יש יוצאים ממנה.
- יש כאלה שאצלם
- היא ככלל איננה.

(1939)

ביג'י אמר: "מי?"

(רשמי מסע מאת ד"ר שלום הרצל רוזן, כתב מיוחד לארצות-הברית)

אמריקה עוטה חג. היום יתקבל אצל נשיאה דוד בן-גוריון. נהג טכסי אחד אצל לי: "אכן, איש גדול הוא ראש הממשלה שלכם." כך ניתן לסכם את הביקור עד כה. גדול! הנשיא אינגהאור דיבר עם בן-גוריון אנגלית וזה ענה לו סנסקריטית. דבר שהדהים את הנשיא ביותר. יותר לא נתן למסור על שיחה זו, שהוכתרה, אגב, בהצלחה רבה. לשאלת עתונאי ישראלי: "מה שלומך?" ענה בן-גוריון: "מי?" מאחורי עמד עתונאי צעיר ממנואקו שאמר: "איזה אדם!" אגב, מונאקו עדיין לא מקיימת יחסים דיפלומטיים עם ישראל. דעת העתונאי הצעיר על מנהיג ישראל יש לה חשיבות רבה.

בארוחת-הערב שהתקיימה אצל גברת אינגהאור ושהשתתפו בה בני משפחתה בלבד, שאל הנכד גימי: "סבתא, מיהו האיש עם התסרוקת המצחיקה שהיה אצל סבא?" הגברת אינגהאור השיבה: "לא יפה לדבר ככה. זהו אחד מהדוידים שצריכים את סבא." תשובה זו מוכיחה עד כמה נעשתה ישראל פופולארית לאחר ביקור זה. לפני אלפיים שנה לא היה מעו איזה אינדיאני באמריקה לקרוא ליהודי "דוד"; גישתו המשפחתית של בן-גוריון משגעת את כולם. הוא עצום! הוא נהדרו מחר אנחנו נוסעים אחריו לניו-יורק. בניו-יורק יש לו סדריו עם מוסר מאוד. כולם רוצים לראות אותו. עכשיו מתברר שאדנאור טס לשם-כך לניו-יורק. באוניברסיטה היהודית בניו-יורק ירצה בן-גוריון בלאדינו על "השפעת הכרומוזומים על הרס הקאפיטליזם." כל הכרטיסים נמכרו.

גם הכרטיסים להופעתו במחזות שירי-עם מאת קונפוציוס אולו. נותר עדיין מס' פר מצומצם של כרטיסים להצגת היוגא שלו במדיטון סקוור. אולם מר טדי לוק, מנהל משרד ראש הממשלה, המשמש כאמרגנו בסיבוב האמריקני, אמר במסיבת עיתונאים: "אנו משוכנעים שהקהל יגלה עניין בהופעה זו, והראה קטעי ביקורת נלהבים מישראל."

אני מסיים את הכתבה שלי, בהדגשה שלי, בהדגשה כי מה שכתבתי אתמול כוחו יפה גם היום. יהושע קליגר, חיפה

מה שמתוח - מתוח

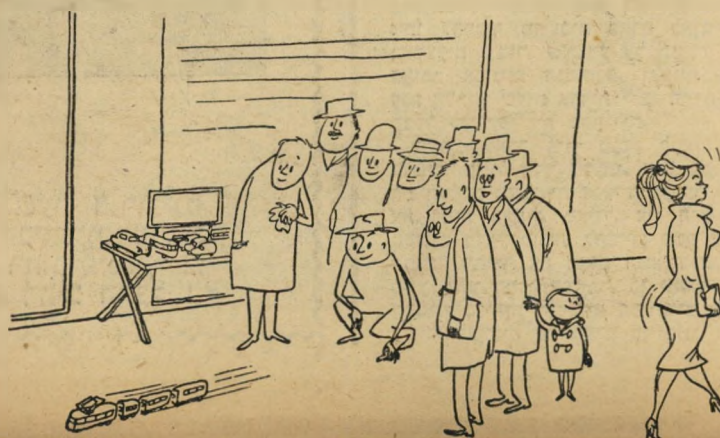
פירסומת טובה

מגוון הוא הספר השני הכי מפורסם ברחוב דיזנגוף. הוא לוקח לירה בעד תספורת. אבל לשאול ביכר הוא מוכן לשלם שתיים, כדי שלא יסתפר אצלו. למה? תשמעו.

שאלו ביכר יושב בתור ומחכה בשקט, בדיוק עד הרגע שבו מוציא מגוון את התער ומתחיל לסדר את הפיאה אצל הלוקוח. פתאום נזכר ביכר במשהו. "תש"מע, מגוון", הוא אומר, "הייתי אצל האיש הזה עם האוזן. הוא עוד אומר שזה כואב לו נורא." מגוון עושה לביכר עם העיניים שישתוק, אבל ביכר ממשיך. "אמרתי לו שלא עשית את זה בכחנה אבל הוא לא רצה להבין. הוא אמר שזה עוד כואב. אמרתי לו מה יש, רק קצה האוזן ירד לך, החלק הזה לא בשביל ללקוח מסתכל בביכר דרך הראי, אבל הוא לא שם לב: "הסכרתי לו שזה באמת לא אשמתך. אתה עומד על הרגליים משמונה בבוקר ואין פלא שבארבע אתה עייף. חוץ מזה אמרתי לו שאתה טובל את התער בספירט לפני השימוש ואין שום סכנה של הרעלה."

מגוון גמר לספר. "אתה רוצה גם גילוח?" הוא שואל את הלוקוח. "לא, תודה." "אני אגה לך את המעילו!" "לא, תודה! שלום."

מוזה צוחקים הצרפתים

טעות לעולם צודקת

קול ישראל — 9.30 — המלך עולה. (הארץ)

יורם ברונשטיין, תל-אביב
השאלה היא: כמה?
"שי" הוא שמו של ירחון, לדברי עוכריו. (למרחב)
מרדכי דן, תל-אביב
עוכרי ישראל! עורכיו טוענים שזה עתון יומי.

נילון גלילי המקוצר

תוך כדי האונה לשירי הפירסומת, ש' שודרו ברמקולים של העודידע בתל-אביב, הצליח יורם הוכשין לקלוט מי' לון פורימי. הוא מוקדש לכל אלה ש' ישנו באתו יום, או הפריעו לאחרים' לשמוע את המילון הבא:

אבטיח — פרי שאתה אוכל אתו, שותה אותו ורוחץ בו את הידיים.

בום — האיש המקדים לבוא לעבור דה כשאתה מאחר, והמאחר לבוא כש'אתה מקדים.

גסות — התנהגותם של אחרים.

דרך-ארץ — הרעש שאינך עושה בשעת אכילת המרק.

השכלה — היכולת לצטט את ביא' ליק בלי לומר שהציטטה היא מהתנ"ך.

וועדה — גוף שמעולם לא מצליח לעשות משהו, אלא אם כן הוא מורכב משלושה חברים שהאחד מהם חולה וה' שני בחוץ-לארץ.

זמן — דבר שאלה שיש להם אותו בשפע מכובזים אותו בחברת אלה שהוא חסר להם.

חרפה — הרגש המניע אותך לספר הכל לאשתך לפני שיספרו לה אחרים.

טרדן — אדם המדבר על עצמו ב' שעה שאתה היית רוצה לדבר על עצמך.

כתובה — רשיון לאשה לנהוג ב' גבר.

לעג לרש — כשאשה נותנת לבעלה ארוק במתנה.

עורך-דין — האדם היחידי שאינו נענש בגלל אי-ידיעת החוק.

פסיכיאטר — אדם שאין לו בע' יות כל עוד לאחרים יש.

קין — התקופה שבה אינך יכול לפ' תוח חלון, שאותו לא יכולת לסגור ב' חורף.

רופא שיניים — אדם החי מהיד לפה.

תורשה — תורה שכל אדם חדל להאמין בה, אחרי שהוא משוחח עם המורה של ילדיו.